

Добри се явил в личния кабинет на Васил Коларов на "Оборище" и "Сви Стефано". Секретарят поискал да узнае, по какъв въпрос ис-
ке среща с другаря Коларов, но той не се издал.

— Син съм на негов жжжжж приятел в миналото и искам лично да
му предам някои неща...

Секретарят докладвал на В. Коларов. Приел го.

— Имам голямо желание да следвам химия във Франция — започнал
жалбата си Добри. — Получих разрешение за това от Министерството
на просветата. Оказан ми бе обаче паспорт единствено поради това,
че съм син на Дончо Палавеев, когото Вие познавате като човек и
гражданин. Моля за Вашето съдействие да ми се разреши заминаването
във Франция.

В. Коларов извикал веднага секретарят си и му наредил двамата
с Добри да отидат при съответния началник и да му съобщат неговото
нареждане да се издаде паспорт на сина ми.

Така и станало. Когато се върнали през есента от Копливщи-
ца, Добри радостно възкликнал:

— Заминавам за Париж! Всички документи съм представил и че-
кам получаването на паспорта!...

Разказа ми след това подробности за срещата си с Васил Ко-
ларов и за неговата голяма отзивчивост.

След заминаването ~~за Париж~~ се яви на изпит за постъпване в Хи-
мическия институт. По успех в списъка на издържалите беше на 60-то
място. Но от всички кандидати приеха само 40.

Опита се да влезе в Химическия институт в Лил, но също не
успя.

В Париж се срещнал със свой приятел скиор, който също заедно
с него беше вземал с успех участие в спортните състезания у нас.